

ת"פ 49079/11/23 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 49079-11-23 מדינת ישראל נ' פלוני(עציר)

בפני כב' השופט יוסי טורס , סגן הנשיאה
בעניין: מדינת ישראל
נגד
פלוני
המאשימה
הנאשם

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית, בעבירה שעניינה תקיפה הגורמת חבלה של ממש (בן זוג), לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין).
2. בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 17.11.23 עת שהה הנאשם עם רעייתו (להלן - המתלוננת) ברחוב יוספטל בקריית ים, התעורר ביניהם ויכוח על רקע סירוב המתלוננת לשוב לביתם. בתגובה סטר לה הנאשם ועזב את המקום. לאחר זמן קצר שב למקום ואמר למתלוננת כי "שום דבר טוב לא יחכה לך בבית...לא אתן לך לחיות...את תשלמי על זה" ומיד תפס בשערות ראשה. עקב כך נפלה המתלוננת אך הנאשם גרר אותה על הארץ תוך שהוא אוחז בשערותיה. הנאשם חדל ממעשיו רק כאשר עברו במקום עוברי אורח שהודיעו לו שהם מתקשרים למשטרה, ועזב את המקום כשהוא מותיר את המתלוננת שכובה על הארץ. עקב מעשים אלו נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בדמות שריטות ושפשופים מדממים ברגל.

טיעוני הצדדים

3. ב"כ המאשימה עמדה על נסיבות האירוע, על הערכים המוגנים שנפגעו ועל מדיניות הענישה הנוהגת ועתרה למתחם ענישה הנע בין 12-28 חודשי מאסר. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם עתרה המאשימה להטיל 14 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלוות.
4. ב"כ הנאשם הסתייג ממתחם הענישה שהוצע על ידי המאשימה וטען שיש בו אף משום סטייה לא מנומקת מהנחיות ראש החטיבה בנושא. הסגור טען כי מתחם הענישה ההולם עבירה זו בנסיבותיה נע בין 2-9 חודשי מאסר. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם נטען כי מדובר באדם כבן 48 שעברו נקי, אשר קיבל אחריות מלאה

למעשיו. כן נטען שבני הזוג נפרדו, אין להם ילדים משותפים ועמדת המתלוננת היא שאינה חוששת מפניו, כפי שמסרה בהודעותיה במשטרה. הסנגור עמד אף על תנאי הכליאה הקשים מאז פרוץ המלחמה ועתר להסתפק בענישה המצויה בגבולו התחתון של המתחם.

5. הנאשם הביע צער על המעשה, אותו הגדיר "התנהגות לא ראויה להיקרא התנהגות של גבר" וטען שהוא מבקש להיות אדם מועיל לחברה ולמדינה.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

6. הערכים שנפגעו בשל מעשי הנאשם ברורים. מדובר בפגיעה בשלום גופה, כבודה, פרטיותה ובטחונה של המתלוננת - זוגתו. האלימות בה נקט הנאשם כלפי המתלוננת אינה קלה והיא אף הותירה בה חבלות כפי שנראה בתמונות. בנושא זה ראוי להפנות לדברים קולעים אלו:

"קשה להלום כי בישראל של המאה העשרים ואחת, עדיין רווחת התופעה של אלימות במשפחה, ובמיוחד אלימות נגד בת זוג, משל הייתה רכוש וקניינו של הבעל. כל זאת, תוך ניצול פערי כוחות פיזיים, לעתים תוך ניצול תלות כלכלית ורגשית של בת הזוג, ותוך ניצול העובדה שהדברים מתרחשים בין כתלי הבית כשהם סמויים מן העין. התופעה מעוררת שאט נפש וסלידה, והענישה בעבירות אלה צריכה לשקף את המימד המחמיר של עבירות אלימות במשפחה, תוך הכרה בעוול ובנזק הנפשי או הפיזי שנגרם לבת הזוג ובפגיעה בכבודה" (ע"פ 669/12 יוסף עמיאל נ' מדינת ישראל (19.4.2012))

7. בעניין נסיבות הקשורות לביצוע העבירה אציין כי מדובר באירוע שהתרחש בנוכחות אחרים, עובדה שיש בה ללמד על היעדר עכבות ושליטה. סיבת האירוע היא סירובה של המתלוננת לחזור הביתה בשעה בה רצה הנאשם לעשות כן ויש בכך ללמד על כך שהוא סירב לקבל את רצונה ופנה מיד לאלימות. האלימות בה נקט הנאשם הייתה קשה יחסית. הוא סטר למתלוננת ובהמשך גרר אותה משערות ראשה על הרצפה משל הייתה חפץ. מדובר בהתנהגות כוחנית ואלימה המבטאת אטימות ורוע ואשר יש בה אף אלמנט של השפלה, לא כל שכן כאשר הדבר נעשה במקום פומבי לעין כל. אדגיש עוד שגרירת המתלוננת על הרצפה אף גרמה לה לחבלות ושריטות מדממות ברגל, ללמדנו על אופי המעשה ומידת הכוח שהפעיל הנאשם. לכך יש להוסיף שהאירוע הופסק רק לאחר שעוברי אורח התערבו, אך הנאשם לא התעשת ולא ביקש את סליחת רעייתו, וממילא שלא העניק לה סיוע, אלא הותירה שכובה על הקרקע, מדממת, כואבת והמומה ועזב את המקום.

8. מדיניות הענישה בעבירות אלימות כלפי בני זוג מחמירה ובהיעדר נסיבות מיוחדות מוטלים לרוב עונשי מאסר. ראו:

"... יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה - ואלימות בין בני זוג בפרט - על מנת למגר תופעה נפסדת זו. זאת, בין היתר לנוכח הקושי הקיים לעיתים בחשיפת עבירות אלו, המבוצעות בהסתר מאחורי מפתן הדלת; הפגיעה הקשה שהן מסבות לתחושת הביטחון של בני המשפחה - וקורבנות המעשים בפרט; והחשש מהסלמת המעשים באופן העלול אף לסכן את חיי בני המשפחה, ובהם בת זוגו של התוקף..." (רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (28.1.2021)).

9. בעניין זה ניתן להפנות לפסקי הדין הבאים: רע"פ 6979/22 **דודקה נ' מדינת ישראל** (30.10.2022), בו הורשע נאשם בכך שמשך בשערות ראשה של זוגתו, דחף אותה וכיבה על צווארה סיגריה. בהמשך סטר לה, הטיח את ראשה בדלת ואיים עליה. באירוע נפרד, משך בשערות ראשה ודחף את ראשה לתוך הקיץ של כלבם וצעק לעברה "תנקי את זה, בת זונה". בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 12 חודשים עד 30 חודשי מאסר בפועל, ובהתחשב בעבר הנקי מחד גיסא ובתסקיר השלילי מאידך גיסא, נגזרו על הנאשם 13 חודשי מאסר בפועל; רע"פ 2750/22 **אורי אלי ליולקו נ' מדינת ישראל** (9.5.2022), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות תקיפת בת זוג הגורמת חבלה ממש ואיומים בכך שהיכה בגופה באגרופים והטיח את מכשיר הטלפון הנייד שלה בראשה, בעט בה, הפילה ארצה ואיים שיהרוג אותה. על הנאשם, רופא בהכשרתו, נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי. ערעורו ובקשת רשות ערעור שהגיש נדחו, ובית המשפט העליון ציין כי "העונש שהושת על המבקש אינו מחמיר עמו, וודאי שאין בו משום סטייה ניכרת ממדיניות הענישה הנוהגת"; רע"פ 1454/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (4.3.2021), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת תקיפת גרושתו לאחר שאחז בצווארה וחנק אותה, נעל את דלת הבית, כופף את ידה השמאלית ודחף אותה על הספה מספר פעמים ונידון למאסר מותנה מטעמי שיקום; רע"פ 1884/19 **יצחק לולו שמריז נ' מדינת ישראל** (14.3.2019), בו נידון עניינו של נאשם כבן 62 שהורשע במספר עבירות של תקיפה סתם ותקיפה הגורמת חבלה ממש כלפי בת זוג ונידון לארבעה חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. הנאשם נמצא בלתי כשיר לבצע עבודות שירות בשל מצבו הבריאותי, ובית משפט השלום הביא זאת בחשבון והקל בעונשו. ערעורו נדחה בבית המשפט המחוזי וכך גם בקשת רשות ערעור שהגיש; רע"פ 5080/20 **אביגל בן דוד נ' מדינת ישראל** (27.7.2020), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות איומים ותקיפה סתם כלפי בת זוגו ונידון לארבעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים. הנאשם במקרה זה איים על המתלוננת, אחז בידה ורצה להוציאה מהדירה; עפ"ג 32634-07-21 **סוידאן נ' מדינת ישראל** (30.9.2021), בו נדחה ערעור נאשם שהורשע בעבירות תקיפה הגורמת חבלה ותקיפה סתם (בת זוג) ונידון ל-15 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי. הנאשם במקרה זה תקף את המתלוננת בשני מקרים וגרם לה לחבלות בפנים ובגופה; עפ"ג 40581-08-20 **אלולו נ' מדינת ישראל** (17.11.2020), בו הורשע נאשם בתקיפת בת זוג בכך שסטר לה וכשהתרחקה ממנו תפס בידה ומשך אותה לכיוונו, הפילה ארצה והכה אותה בכל חלקי גופה. בהמשך אחז בראשה ומשך אותה לכיוונו. הנאשם נידון ל-14 חודשי מאסר בפועל, וערעורו על חומרת העונש נדחה; עפ"ג 65134-11-21 **מדינת ישראל נ' אלהוזייל** (14.4.2022), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת תקיפה הגורמת חבלה ותקיפה סתם כלפי בת זוג בכך שהיכה את רעייתו במכות אגרופ, בעט בה וגרם לה לשטפי דם בזרועה. בהמשך חנק אותה, היכה אותה ברגליה וגרם לה לשריטות. במועד נוסף סטר לה והיכה אותה במכות אגרופ. על הנאשם הוטלו תשעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וצו מבחן; עפ"ג 45046-12-22 **אבו שיבאן נ' מדינת ישראל** (23.2.2023), בו נדחה ערעור נאשם שהורשע בעבירת תקיפת בת זוג הגורמת חבלה ממש ותקיפה סתם של מתלוננת נוספת ונגזרו עליו 12 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. הנאשם במקרה זה אחז בשערה של בת זוגו, סטר ללחייה, הפילה ארצה והטיח מכשיר טלפון נייד בראשה במקום עבודתה. לאחר מכן היכה באגרופים אישה אחרת ששהתה מקום וניסתה להרחיקו והשליך חפץ על ראשה של המתלוננת.

10. לאור כל זאת, דעתי היא כי מתחם הענישה ההולם עבירות אלו בנסיבות ביצוען, נע בין 5-18 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלוות.

קביעת עונשו של הנאשם

11. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את העבר הנקי, אם כי הנאשם נמצא בארץ תקופה שאינה ארוכה כך שיש לראות נתון זה בראי התקופה הרלוונטית. הבאתי עוד בחשבון את גילו ואת הודאתו אשר ביטאה קבלת אחריות והפנמת הפסול שבמעשה. כן הבאתי בחשבון את עמדת המתלוננת כפי שהובעה בהודעותיה במשטרה וכן שהנאשם אינו דובר עברית, עובדה שתקשה עליו מן הסתם את תקופת המאסר (ראו: ע"פ 5509/20 ז'אן וואנגפקלאנג נ' מדינת ישראל (10.3.2021)). מנגד, הבאתי בחשבון שהנאשם לא עבר הליך טיפולי כלשהו ומשכך אין לומר שחלה הפחתה במסוכנות העולה ממעשיו. בעניין זה הבאתי בחשבון שלו היה ביכולתו להציע חלופת מעצר ראויה, אפשר שהיה ביכולתו לעבור הליך טיפולי מתאים, אם כי בעניין זה לא ניתן להתעלם ממבחן התוצאה אף אם הנאשם אינו "אשם" בכך. לסיכום הדברים, יש להטיל על הנאשם עונש מאסר בגדרי המתחם ושאינו מצוי בגבול התחתון ממש (ראו בהשוואה: ע"פ 652/23 עבאס מחאג'נה נ' מדינת ישראל (24.4.2023); ע"פ 280/23 מדינת ישראל נ' Ibrahim Yahia Alnour Abker (18.5.2023), פסקה 9).

12. לסיכום הדברים אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר למשך 7 חודשים, החל מיום מעצרו 17.11.23
- ב. מאסר על תנאי למשך 5 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך שנתיים כל עבירת אלימות כלפי בן זוג.

הודעה זכות ערעור בתוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י' אדר א' תשפ"ד, 19 פברואר 2024, במעמד הצדדים.